

PRESS

У понедељак, 24. септембра 2018. у 19 часова у **Градској Библиотеци у Панчеву**, публика ће имати прилику да упозна британску песникињу **Џенет Сатерленд** (Janet Sutherland) и њену поезију. У програму ће учествовати **Иванка Радмановић**, књижевница и преводаца, и **Видак М. Масловарић**, књижевни критичар, есејиста и књижевник.

Ово је Џенетина прва посета Србији, у коју је позвана као гошћа **Међународних песничких сусрета**, које сваког септембра традиционално организује **Удружење књижевника Србије**.

Џенет Сатерленд је студирала енглеску књижевност на Универзитету у Кардифу, у Велсу, и америчку поезију на Универзитету у Есексу. Аутор је три збирке поезије у издању Шерсман Букс: **Паљење сржи(2006), Целатов врт (2009) и Скелетни мајмун (2014)**. Четврта збирка под насловом **Наше газдинство**, у сарадњи са истим издавачем, планирана је за почетак 2019. године.

Добитница је **Хоторнден стипендије** за 2018. Освојила је прву награду 2017. на **Кент и Сасекс фестивалу поезије**.

Песме су јој објављиване у престижним антологијама, књижевним часописима и на интернету. Превођена је на пољски, португалски, италијански, српски, словеначки и малајаламски. Живи и ради у Источном Есексу у Великој Британији.

- *Потку и основу песничког твораштва, у поезији која вековечи предачку синопсу, Џенет Сатерленд упреда у завидну версификацијску целину, пише у анализи песникињиних стихова Видак М. Масловарић, књижевни критичар.*
- *Теме моје поезије су успомене и заборав, старење, свет природе, нехуманост човека према човеку. Инспиришу ме приче других, древне приче, савремене анегдоте, идеје о томе шта значи бити човек. Често су то ситнице које сам видела, сећања и оно што се чини да значе, ствари које су преостале, каже Џенет Сатерленд о свом стваралаштву.*

У току свог боравка у Србији, књижевница ће такође посетити градове и места којима је током давне 1846. и 1847. године, у праскозорје историјских догађаја у Европи и надолазеће опасности од Отоманске империје, путовао њен чукундеда, Џорџ Дејвис, као пријатељ и пратилац гласника Краљевског кабинета Велике Британије, господина Гача. Резултат тих путовања су два руком писана и илустрована дневника, у којима је Џорџ Дејвис свакодневно документовао своја запажања везана за путовања и бележио, са младалачким ентузијазмом, своју очараност пределима, мишљења људи које је упознао, описе локалних обичаја и утиске о томе како је изгледало путовати по Србији и Европи у то време.

Пратећи путање свог претка, његова опажања о давно прошлим временима, упознајући данашње пределе и људе, уз сусрете и сарадњу са српским ствараоцима, **Џенет Сатерланд** планира своју пету књигу у којој ће премостити векове, спојити давно минуле душе са садашњим тренутком и својим импресијама.

На питање како је дошла на идеју о овом пројекту, песникиња каже:

-Мој нови пројекат се постепено формирао неколико година. Још као мала, знала сам да је мој чукундеда водио дневник - а имао је много занимљивих и личних делића породичне историје у старој кинеској комоди са седам фиока. У њима су боравиле ствари, као главе воштаних лутака, мумифициране лимете, метеорит, стара писма, семенка са седам малих слонова изрезбарених у слоновачи... Фотографисала сам све странице дневника - убрзо након тога сам почела са транскрипцијом његовог руком писаног текста. Фасцинирао ме је мој предак и почела сам да осећам да се познајемо. Постала сам му блиска. Свидео ми се начин на који је писао...

Осетила сам да бих желела да пођем на исто путовање. Желела сам да видим оно што је он видео, шта се променило, да размишљам о протоку времена, о томе шта смо од тада направили од света.

